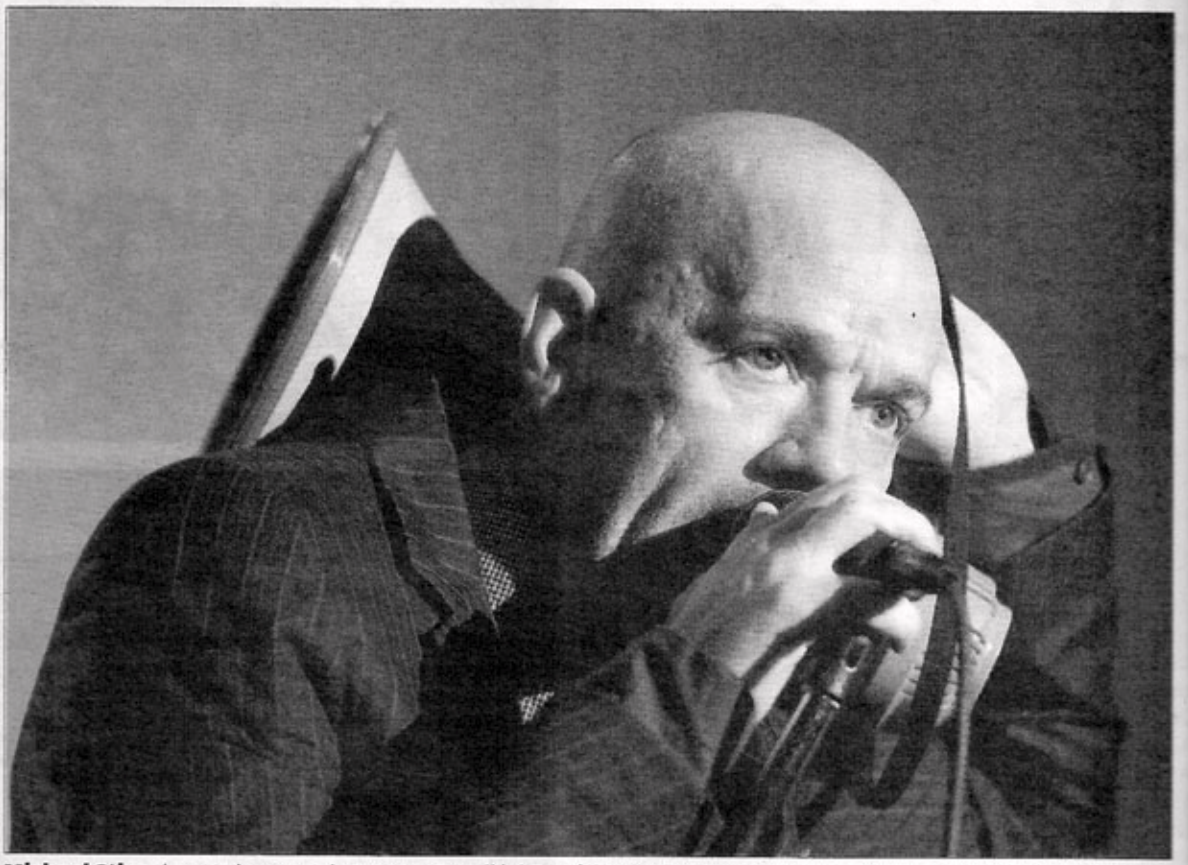
La Crònica

AcceleREM

Pep Blay

Michael Stipe durant el concert de R.E.M. a Castelló d'Empúries dins del festival Doctor Loft ■ EDDY KELELE (CLICK ART FOTO)

R.E.M. demostra encara a cada concert que és una de les grans bandes del rock, tot i la punxada de públic del Doctor Loft

Que R.E.M. és una de les grans bandes de la història del rock ja ho sabíem. Però que després de dues dècades segueixin demostrant-ho a cada concert sense ni una sola excepció és impressionant. Ahir a la nit Castelló d'Empúries va tenir l'honor d'acollir els nord-americans, que, amb un escenari de luxe, una quíntuple pantalla d'una estètica mil·limetrada i un so preciosista, van protagonitzar un espectacle memorable.

Accelerate, el nou disc que presentaven dins un festival de rock que s'estrenava a l'Empordà, el Doctor Loft, és tan rocker, ràpid i enèrgic com el so dels inicis de la banda. Potser no és gaire original ni trencador dins la seva trajectòria, però Michael Stipe segueix tenint la veu més elegant, la banda interpreta cada cançó amb una perfecció extrema i el seu estil és únic, inconfusible.

Els milers de persones que van assistir al concert (segons l'organització arribaven a 10.000) van agrair aquesta exhibició de qualitat i filigrana musical. Des del primer tema, *Follow me*, fins als clàssics *What's the frequency Kenneth* o *Imitation of life*, van fer les delícies del personal, que admirava bocabadat la bellesa del xou.

Les altres dues actuacions estrella del festival Doctor Loft les van protagonitzar Iggy Pop i els Editors. El primer, acompanyat dels Stooges, va perpetrar un dels seus habituals xous divertits de crits, udols i esgarips *punk*: amb més de 60 anys, encara va despullat de cintura cap amunt, es tira per terra, s'arrossega com una iguana i fa pujar els fans a l'escenari per cantar amb ell, com una festa de bojos.

Per la seva banda, els Editors van elevar la qualitat del festival amb un pop de factura delicada, melòdica i un aire melancòlic. Ells encara van estar de sort amb el públic, perquè en els altres dos escenaris les músiques electròniques van lluitar contra la falta de gent. La nota negativa del Doctor Loft va ser l'assistència. Una punxada. Feia llàstima veure una esplanada condicionada per a milers de persones gairebé buida durant bona part del dia. El primer grup de rock del cartell, The Whip, no tenia ningú al davant quan va començar, i quan van aparèixer les tres primeres persones del públic, es van aturar per aplaudir-los.

La cantant de Gossip, una de les dives del rock independent, va demanar a les desenes de persones que l'escoltaven que saltessin la barrera del fossar perquè, ja que eren pocs, estiguessin més a prop. L'equip de seguretat no ho va permetre i va ser ella que va baixar de l'escenari i cantar barrejada entre la gent.

L'augment de públic a última hora de la tarda no només va ser gràcies a R.E.M. i Iggy Pop, sinó per les mesures d'urgència de l'organització: vendre dues entrades al preu d'una (costaven uns 70 euros) o obsequiar-les a meitat de preu. Hi havia gent que afirmava que es donaven entrades gratuïtes a les oficines de turisme d'Empuriabrava i de Castelló d'Empúries. Tot plegat, estrany: ¿com pot faltar públic si cada cop que els R.E.M. vénen a Catalunya porten un mínim de 20.000 persones? Misteris dels festivals... ■

Avui - 07-07-08